

Vec C-924/19 PPU

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

18. december 2019

Vnútroštátny súd:

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

18. december 2019

Žalobcovia:

FMS

FNZ

Žalovaní:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális
Igazgatóság

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Predmet konania vo veci samej

Dve žaloby; prvá žaloba proti rozhodnutiu, ktorým sa mení krajina návratu žalobcov, a druhá žaloba na určenie, že nedošlo k označeniu miesta pobytu mimo tranzitného priestoru.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Patrí medzi dôvody neprípustnosti uvedené v článku 33 smernice 2013/32 skutočnosť, že žiadateľ prišiel do členského štátu cez krajinu, v ktorej nebol vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia alebo kde je zaručená primeraná úroveň ochrany? Ak je to tak, a členský štát zamietne žiadosť o azyl s odvolaním sa na tento dôvod neprípustnosti, je tento členský štát povinný uskutočniť azylové konanie?

Predstavuje ubytovanie v tranzitnom priestore zaistenie v rámci konania o žiadosti o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. h) smernice 2013/33, alebo zaistenie v rámci cudzineckej polície v zmysle článku 15 smernice 2008/115?

Má členský štát zaručiť súdne preskúmanie rozhodnutia o námietke proti rozhodnutiu, ktorým sa mení, pokiaľ ide o krajinu návratu, rozhodnutie, ktoré nariaďuje návrat?

Právny základ: článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. [nový dôvod neprípustnosti]

Možno ustanovenia týkajúce sa neprípustných žiadostí podľa článku 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) (ďalej len „smernica o konaniach“) vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je žiadosť v rámci azylového konania neprípustná, ak žiadateľ prišiel do Maďarska cez krajinu, v ktorej nebol vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia alebo kde je zaručená primeraná úroveň jeho ochrany?

2. [uskutočnenie azylového konania]

a) Má sa článok 6 a článok 38 ods. 4 smernice o konaniach, ako aj jej odôvodnenie 34, ktoré ukladá povinnosť posúdiť žiadosti o medzinárodnú ochranu, v spojení s článkom 18 Charty základných práv (ďalej len „Charta“) vykladať v tom zmysle, že príslušný azylový orgán členského

štátu musí žiadateľovi zaručiť možnosť začať azylové konanie v prípade, ak z vecného hľadiska nepreskúmal žiadosť o azyl, pričom sa odvolával na dôvod neprípustnosti uvedený v prvej prejudiciálnej otázke, a následne nariadil návrat žiadateľa do tretej krajiny, ktorá ho však odmietla prijať?

- b) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), aký je presný obsah tejto povinnosti? Zahŕňa povinnosť zaručiť možnosť podať novú žiadosť o azyl, s vylúčením negatívnych dôsledkov následných žiadostí uvedených v článku 33 ods. 2 písm. d) a v článku 40 smernice o konaniach, alebo zahŕňa začatie alebo uskutočnenie azylového konania *ex offio*?
- c) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), a pri zohľadnení článku 38 ods. 4 smernice o konaniach, môže členský štát bez toho, aby zmenil skutkovú situáciu, opätovne posúdiť neprípustnosť žiadosti v rámci tohto nového konania (ktoré by umožnilo uplatniť akýkoľvek typ konania uvedený v kapitole III, napríklad opätovné uplatnenie dôvodu neprípustnosti), alebo musí posúdiť žiadosť o azyl z vecného hľadiska vo vzťahu ku krajine pôvodu?
- d) Vyplýva z článku 33 ods. 1, článku 33 ods. 2 písm. b) a c), ako aj z článkov 35 a 38 smernice o konaniach, v spojení s článkom 18 Charty skutočnosť, že spätné prijatie treťou krajinou je kumulatívnou podmienkou na uplatnenie dôvodu neprípustnosti, teda na prijatie rozhodnutia založeného na tomto dôvode, alebo stačí overiť existenciu tejto podmienky v čase výkonu tohto rozhodnutia?

3. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci azylového konania]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak je podľa odpovede na druhú prejudiciálnu otázku potrebné uskutočniť azylové konanie.

- a) Má sa článok 43 smernice o konaniach vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje zaistenie žiadateľa v tranzitnom priestore po dobu dlhšiu ako štyri týždne?
- b) Má sa článok 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie) (ďalej len „smernica o prijímaní“), uplatniteľný podľa článku 26 smernice o konaniach, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, predstavuje zaistenie?
- c) Je v súlade s článkom 8 smernice o prijímaní, uplatniteľným podľa článku 26 smernice o konaniach, ak sa zaistenie žiadateľa počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, uskutočňuje

len preto, že žiadateľ nemôže uspokojiť svoje potreby (ubytovanie a strava) z dôvodu nedostatku materiálnych prostriedkov?

- d) Je v súlade s článkami 8 a 9 smernice o prijímaní, uplatniteľnými podľa článku 26 smernice o konaniach, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, *de facto* zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu, a jeho presná dĺžka trvania je neurčitá, vrátane okamihu jeho ukončenia?
- e) Možno článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správne orgány až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?

4. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci cudzineckej polície]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak podľa odpovede na druhú prejudiciálnu nie je potrebné uskutočniť azylové konanie, ale konanie na úrovni cudzineckej polície.

- a) Majú sa odôvodnenia 17 a 24, ako aj článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (ďalej len „smernica o návrate“), v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), predstavuje pozbavenie slobody v zmysle týchto ustanovení?
- b) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 1 smernice o návrate, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak sa zaistenie žiadateľa tretej krajiny uskutočňuje len preto, že mu bol uložený návrat a nemá materiálne prostriedky na uspokojenie svojich potrieb (ubytovanie a strava)?
- c) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 2 smernice o návrate, v spojení s článkom 6, článkom 47 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, a *de facto*

- zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu?
- d) Možno článok 15 ods. 1, článok 15 ods. 4 až 6, ako aj odôvodnenie 16 smernice o návrate, v spojení s článkami 1, 4, 6 a 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa zaistenie uskutočnilo bez toho, aby sa určilo jeho presné trvanie alebo okamih jeho ukončenia?
- e) Možno právo Únie vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správne orgánu až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?
5. [účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým sa mení krajina návratu]

Má sa článok 13 smernice o návrate, podľa ktorého sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnú účinný opravný prostriedok na odvolanie sa proti „rozhodnutiam vzťahujúcim sa na návrat“, v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak je opravný prostriedok stanovený vnútroštátnou právnou úpravou neúčinný, musí súd aspoň raz preveriť sťažnosť podanú proti rozhodnutiu, ktorým sa mení krajina návratu?

Uvedené ustanovenia medzinárodného práva

Články 5, 6 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“). Článok 2 Protokolu č. 4 k EDLP.

Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), najmä rozsudok z 21. novembra 2019, Ilias a Ahmed v. Maďarsko (sťažnosť č. 47287/15), ako aj rozsudok z 21. novembra 2019, Z. A. a i. v. Rusko (sťažnosť č. 61411/15).

Uvedené ustanovenia práva Únie

Články 6, 47 a 52 Charty základných práv Európskej únie.

Odôvodnenia 16, 17 a 24, a články 2, 3, 13, 15 a 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ, L 348, 2008, s. 98).

Články 5, 26, 33, 35, 38 a 43 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Článok 2 písm. h), a články 8 až 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96).

Článok 3 rozhodnutia Rady 2007/819/ES z 8. novembra 2007 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Srbskou republikou o readmisii osôb bez povolenia na pobyt (Ú. v. EÚ L 334, 2007, s. 45).

Rozsudok z 19. júna 1990, Factortame (C-213/89, EU:C:1990:257).

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok XIV ods. 4 Magyarország Alaptörvénye (základný zákon Maďarska).

Rozsudok maďarského Ústavného súdu č. 2/2019. (III. 5.) AB.

§ 5, 6, 12, 45, 51, 51/A. a 71/A. a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007 o práve na azyl).

§ 5 ods. 1 a 1b, a § 15/A. az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007 o štátnych hraniciach).

§ 47, 62 a 65 a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (zákon č. II z roku 2007 o vstupe a pobyte štátnych príslušníkov tretích krajín).

A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet Magyarország egész területére történő elrendeléséről, valamint a válsághelyzet elrendelésével, fennállásával és megszüntetésével összefüggő szabályokról szóló 41/2016. (III. 9.) Korm. Rendelet [Nariadenie vlády č. 41/2016 (III.9) o vyhlásení krízovej situácie spôsobenej masovým prisťahovalectvom na celom území Maďarska, ako aj o pravidlách týkajúcich sa vyhlásenia, existencie a ukončenia krízovej situácie].

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Žalobcovia sú manželia afganskej štátnej príslušnosti. Dňa 5. februára 2019 podali žiadosť o uznanie postavenia utečenca v tranzitnom priestore Röszke (Maďarsko). Podľa ich vlastných vyjadrení nepožiadali v žiadnej inej krajine o uznanie postavenia utečenca a v krajinách, ktorými prechádzali pred príchodom do Maďarska (Turecko, Bulharsko a Srbsko), neboli vystavení zlému zaobchádzaniu alebo bezpráviu. Afganistan opustili z politických dôvodov.
- 2 Príslušný azylový orgán vo svojom rozhodnutí z 25. apríla 2019 vyhlásil žiadosť žalobcov za neprípustnú a nariadil ich návrat na územie Srbskej republiky. Uvedený orgán vo svojom rozhodnutí o neprípustnosti vychádzal z § 51 ods. 2 zákona o práve na azyl na základe toho, že žalobcovia prišli do Maďarska cez krajiny, v ktorých neboli vystavení riziku prenasledovania, ktoré by odôvodňovalo

uznanie postavenia utečenca, alebo riziku vážneho bezprávia, ktoré by mohlo slúžiť ako základ pre poskytnutie doplnkovej ochrany, alebo že v krajinách, cez ktoré prechádzali do Maďarska, im bola zaručená primeraná úroveň ochrany.

- 3 Žaloba podaná žalobcami bola príslušným súdom zamietnutá bez toho, aby sa uskutočnilo meritórne preskúmanie veci.
- 4 Následne, úrad cudzineckej polície vo svojich rozhodnutiach zo 17. mája 2019 nariadil žalobcom pobyt na určenom mieste, a to v oblasti cudzineckej polície v tranzitnom priestore Röszke.
- 5 Potom, čo Srbsko odmietlo prijať žalobcov, úrad cudzineckej polície prijal 3. júna 2019 rozhodnutie, ktorým sa zmenilo rozhodnutie z 25. apríla 2019, pričom za krajinu návratu sa určil Afganistan. Námietka proti tomuto rozhodnutiu o zmene bola zamietnutá bez súdneho preskúmania.
- 6 V súčasnosti sa žalobcovia nachádzajú v tranzitnom priestore Röszke, čo je oblasť, ktorá je obklopená vysokým múrom s hrotmi, na ktorej sú umiestnené kovové kontajnery. Žalobcovia môžu opustiť svoj priestor len výnimočne (napríklad na účely lekárskeho prehliadok alebo dostavenia sa na účely procesných úkonov), takže sú takmer izolovaní od vonkajšieho sveta. Žiadatelia o azyl, ktorí sú ubytovaní v iných priestoroch, ich nemôžu navštíviť a kontakt s vonkajším svetom vrátane ich právneho zástupcu, je možný len na základe predchádzajúceho povolenia a v sprievode policajta, v kontajneri nachádzajúcom sa na tento účel v tranzitnom priestore. ESLP prijal 20. mája 2019 vo vzťahu k žalobcom preventívne opatrenie, ktoré zaväzuje Maďarsko k tomu, aby im poskytlo jedlo v tranzitnom priestore.
- 7 Žalobcovia podali dve žaloby. V prvej žalobe navrhovali zrušenie rozhodnutia týkajúceho sa námietky proti výkonu rozhodnutia, ktorým sa mení krajina návratu, ako aj uskutočnenie nového konania. Vo svojej druhej žalobe sa domáhali určenia, že príslušný azylový orgán neoznačil v prospech žalobcov miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru. Obe konania boli spojené.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 8 Žalobcovia uvádzajú, že rozhodnutie prijaté v súvislosti s námietkou proti výkonu rozhodnutia, ktorým sa mení krajina návratu, predstavuje rozhodnutie o návrate, a preto v zmysle zásady účinnej súdnej ochrany musí byť proti nemu zaručené právo na prístup k súdom, ktoré ho musia preskúmať z vecného hľadiska. Zákon o práve na azyl zavádza nový dôvod neprípustnosti, ktorý nie je uvedený v smernici 2013/32 (konceptia bezpečnej tranzitnej krajiny), a ktorý je v rozpore s právom Únie. Okrem toho pobyt na určenom mieste v tranzitnom priestore predstavuje zaistenie bez toho, aby existovali zákonné dôvody stanovené na tento účel. Podľa maďarských právnych predpisov nemožno opustiť územie tranzitného priestoru smerom do Maďarska, zatiaľ čo na základe rozhodnutia 2007/819 Srbsko neprijíma späť žalobcov, ktorí sú vyhostení.

- 9 Žalovaní uvádzajú, že námietka proti výkonu rozhodnutia predstavuje účinný opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktorým sa mení krajina návratu. Príslušný azylový orgán skúma žiadosť o azyl z vecného hľadiska len v prípade, ak je dôvod neprípustnosti založený na koncepcii bezpečnej krajiny pôvodu alebo bezpečnej tretej krajiny. Žiadosť o azyl však v prípade žalobcov nebola zamietnutá na základe týchto dôvodov, ale na základe koncepcie bezpečnej tranzitnej krajiny.
- 10 Žalovaní dodávajú, že žalobcovia môžu opustiť územie tranzitného priestoru smerom do Srbska, a preto pobyt na určenom mieste v tranzitnom priestore nepredstavuje zaistenie, ako to uviedol ESĽP vo svojom rozsudku z 21. novembra 2019 (sťažnosť č. 47287/15).

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 11 Pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku, vnútroštátny súd uvádza, že zo znenia článku 33 ods. 2 smernice 2013/32 vyplýva, že obsahuje taxatívny zoznam dôvodov neprípustnosti, a že členské štáty nemôžu zaviesť žiaden nový dôvod neprípustnosti. § 51 ods. 2 písm. f) zákona o práve na azyl však zavádza nový dôvod neprípustnosti.
- 12 Pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku, z článku 33 ods. 1, článku 33 ods. 2 písm. b) a c), ako aj z článkov 35 a 38 smernice 2013/32, v spojení s článkom 18 Charty vyplýva, že jednou z kumulatívnych podmienok na uplatnenie dôvodu neprípustnosti je spätné prijatie žiadateľa treťou krajinou. Ak už pred prijatím rozhodnutia o neprípustnosti neexistujú pochybnosti o tom, že krajina návratu neprijme späť žiadateľa, príslušný orgán členského štátu nemôže prijať takéto rozhodnutie, keďže nie je splnený predpoklad, že žiadateľ môže skutočne získať ochranu v tejto krajine. Preto sa „obnovuje“ povinnosť príslušného azylového orgánu uskutočniť azylové konanie, ktoré sa musí uskutočniť v súlade so zásadami a zárukami smernice 2013/32.
- 13 Ak sa azylové konanie musí uskutočniť z dôvodu, že krajina návratu neprijme späť žiadateľa, žiadosť podanú na tento účel nemožno považovať za následnú žiadosť.
- 14 Pokiaľ ide o tretiu prejudiciálnu otázku, článok 43 ods. 2 smernice 2013/32 stanovuje, že ak sa neprijme rozhodnutie do štyroch týždňov, žiadateľovi sa povolí vstup na územie členského štátu. Článok 5 uvedenej smernice neumožňuje odvolávať sa na veľký počet žiadateľov (v maďarskej právnej úprave: krízová situácia spôsobená veľkým počtom žiadateľov) na stanovenie výnimiek z tohto ustanovenia, ktoré sú v neprospech žiadateľov. Článok 43 ods. 3 smernice 2013/32 sa neuplatňuje, keďže žiadatelia neboli obvyčajne ubytovaní v blízkosti hraníc alebo tranzitného priestoru.
- 15 Vzhľadom na uvedené, ubytovanie v tranzitnom priestore počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne predstavuje zaistenie v zmysle smernice 2013/33, a mali by sa uplatňovať články 8 až 11 uvedenej smernice.

- 16 Pokiaľ ide o štvrtú prejudiciálnu otázku, vnútroštátny súd sa domnieva, že na žalobcov sa uplatňuje článok 15 smernice 2008/115, v spojení s článkami 6 a 52 Charty.
- 17 Na základe kritérií preskúmania, ktoré sú stanovené v rozsudkoch ESLP, Ilias a Ahmed, ako aj Z. A. a i., sa vnútroštátny súd domnieva, že pobyt v tranzitnom priestore predstavuje pozbavenie slobody (článok 5 ods. 1 EDLP).
- 18 Ide o tieto kritériá:
- a) *Osobné pomery žiadateľov a voľby, ktoré žiadatelia uskutočnia*: žalobcovia nevstúpili dobrovoľne do tranzitného priestoru, ale na základe rozhodnutia tam boli nútení zostať. Na začiatku svojho *de facto* zaistenia neboli žiadateľmi o azyl, pretože ich žiadosti o azyl už boli predtým zamietnuté, a bol nariadený ich návrat.
- b) *Režim uplatniteľný v dotknutej krajine a účel, ktorý sleduje*: miesto povinného pobytu žalobcov nebolo určené v rámci vecného preskúmania ich žiadosti o azyl, ale z dôvodu, že sa nariadil ich návrat bez toho, aby mali ubytovanie alebo potrebné prostriedky na živobytie.
- c) *Relevantné trvanie a procesné záruky*: maďarská právna úprava nestanovuje maximálnu dĺžku pobytu v tranzitnom priestore, a rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje tento pobyt, ju tiež neupravuje, takže sa zdá, že by sa tento pobyt mohol predĺžiť aj na neurčitý čas. Žalobcovia nedisponujú procesnými prostriedkami na to, aby sa mohli odvolať proti dĺžke ich pobytu v tranzitnom priestore.
- d) *Povaha a stupeň závažnosti obmedzení, ktoré boli osobitne uložené žiadateľom a ktorým boli vystavení*: keďže žalobcovia nemôžu ísť do Srbska a ich vyhostenie do Afganistanu je možné len letecky, opustenie tranzitného priestoru nezávisí od ich vôle, ale výlučne od konania správnych orgánov.
- 19 Na základe uvedených skutočností predstavuje ubytovanie v tranzitnom priestore *de facto* nezákonné zaistenie, keďže:
- sa uskutočňuje bez toho, aby sa včas a v požadovanej forme vydalo odôvodnené rozhodnutie, čo porušuje najmä článok 6 Charty a článok 5 EDLP,
 - chýba právny základ, pretože podľa článku 15 smernice 2008/115 nemožno nariadiť zaistenie len na základe skutočností, že bol nariadený návrat žalobcov, a že žalobcovia nemajú ubytovanie a potrebné prostriedky na živobytie,
 - sa nestanovila dĺžka ubytovania,
 - nie je zaručená zákonná a automatická možnosť podať opravný prostriedok,
 - správny orgán pri svojom predchádzajúcom preskúmaní alternatív neposúdil, či zaistenie predstavuje jediné riešenie, alebo či v ich konkrétnom prípade išlo o nevyhnutné a primerané obmedzenie.

- 20 Vnútroštátny súd dodáva, že na základe práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty, môže súd členského štátu v prípade nezákonného zaistenia uložiť správnomu orgánu prostredníctvom preventívneho opatrenia až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť miesto pobytu mimo tranzitného priestoru v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny, a to aj vtedy, ak právne predpisy členského štátu neobsahujú možnosť uplatniť takéto opatrenie (pozri rozsudok z 19. júna 1990, Factortame a i., C-213/89).
- 21 Pokiaľ ide o piatu prejudiciálnu otázku, rozhodnutie úradu cudzineckej polície, ktorým sa mení krajina návratu, ktorá bola uvedená v rozhodnutí, ktoré nariaďuje návrat, je vzhľadom na svoj obsah a účinky, novým rozhodnutím o návrate, prijatým na základe článku 3 bodu 4 smernice 2008/115, a musí podliehať preskúmaniu. V súlade s článkami 6 a 13 EDĽP a článkom 47 Charty musí byť súd, ktorý rozhoduje o odvolaní, nezávislý a nestranný, čo príslušný azylový orgán nie je. Námieta proti výkonu rozhodnutia nezaručuje účinný opravný prostriedok, keďže maďarská právna úprava neumožňuje súdu preskúmať rozhodnutie, ktoré správny orgán prijal v súvislosti s námietkou proti výkonu rozhodnutia. V prejednávanej veci by bol účinný prostriedok nápravy zaručený len v prípade, ak by súd mohol preskúmať rozhodnutie, ktorým sa mení krajina návratu.
- 22 Aj keď sa potvrdí, že žalobcovia patria do pôsobnosti smernice 2013/32, vnútroštátny súd považuje za nevyhnutné, aby Súdny dvor odpovedal na túto otázku, keďže inak by mohlo zostať v platnosti rozhodnutie, ktorým sa mení krajina návratu.